

TORNEM A ENSOPEGAR

L'increment dels preus del petroli torna a posar en perill que es facin realitat les previsions de creixement econòmic arreu amb l'excepció, és clar, dels països productors d'hidrocarburs, que com passa a Veneçuela, Mèxic o Rússia, aquesta situació, els hi és més que favorable per reduir o eliminar el seu deute o millorar i molt, la seva capacitat de compra, encara que aquesta no serveixi per millorar la situació dels seus ciutadans, atès que els guanys els malbarata la corrupció existent o, com passa a Veneçuela i Rússia, per renovar el seu armament.

Una de les crisis econòmiques més profunda que han patit les economies occidentals, va ser la de 1973, en la que, a conseqüència de la guerra d'Israel amb els països àrabs, el preu del petroli es va quadruplicar. La experiència i les negatives conseqüències van posar com a prioritària la política energètica per reduir-ne la dependència dels hidrocarburs. Amb tot, s'ha tornat a confirmar la dita que *l'home és l'únic animal que ensopega dues vegades amb la mateixa pedra*. Malgrat els trenta anys que han passat des de la gran crisi energètica del 1973, malgrat l'avís que vàrem tenir fa cinc anys, en la que de nou es va alentir el creixement econòmic per no incrementar-se el preu dels hidrocarburs, malgrat les amenaces a un subministrament segur, malgrat les previsions dels experts que fa temps que avisen que la capacitat de refi i la qualitat dels hidrocarburs, posen en perill el poder assegurar un subministrament adequat, atesos els increments de la demanda en economies emergents, com la xinesa o la Índia. Malgrat tots els indicis, s'ha viscut de forma que ara es veu irreparable, sense potenciar les fonts alternatives renovables, ni fomentar veritablement la font d'energia més important en les economies més desenvolupades, l'estalvi energètic derivat d'un ús racional de l'energia.

Ara caldrà recordar l'incompliment permanent en les nostres construccions durant dècades, de la mesura que habitatges i edificis d'ús públic i industrial havien d'observar en matèria d'estalvi energètic. També és bo revisar com les nostres administracions de tots nivells i colors polítics han anat acceptant tota mena de pressions amb orígens diferents, des dels grans grups energètics fins als ecologistes, que han portat al mateix resultat, obstaculitzar el desenvolupament de la empresa renovable per trobar-nos, en el cas català, a la cua d'Europa però també d'Espanya.

Hi ha força possibilitats d'energies alternatives, l'escassetat dels hidrocarburs poden portar a tornar a considerar la utilització de nou de l'energia nuclear. França n'està renovant i construint de noves i a Alemanya s'ha tornat a plantejar la utilització d'energia nuclear. No cal oblidar les possibilitats de l'hidrogen o d'altres fonts, tècnicament viables, que un fort increment dels preus dels hidrocarburs les farien també econòmicament viables. Les alertes s'han disparat. Ja hi ha escenaris per a l'economia mundial amb hipòtesi que plantegen el preu del barril a 80 i també a 100 dòlars. El Banc Mundial o consultores internacionals admeten que són possibilitats remotes, però que cal

preveure els seus afectes en les nostres economies. El que si s'admet és que l'actual preu del petroli es mantindrà. Potser seria el moment de tornar a dedicar la nostra atenció prioritària a aplicar les receptes per un ús més racional de l'energia. Ensopegar una tercera vegada ja no està a la dita.

Carles A. Gasòliba
President de la Comissió
D'Economia i Hisenda del Senat.